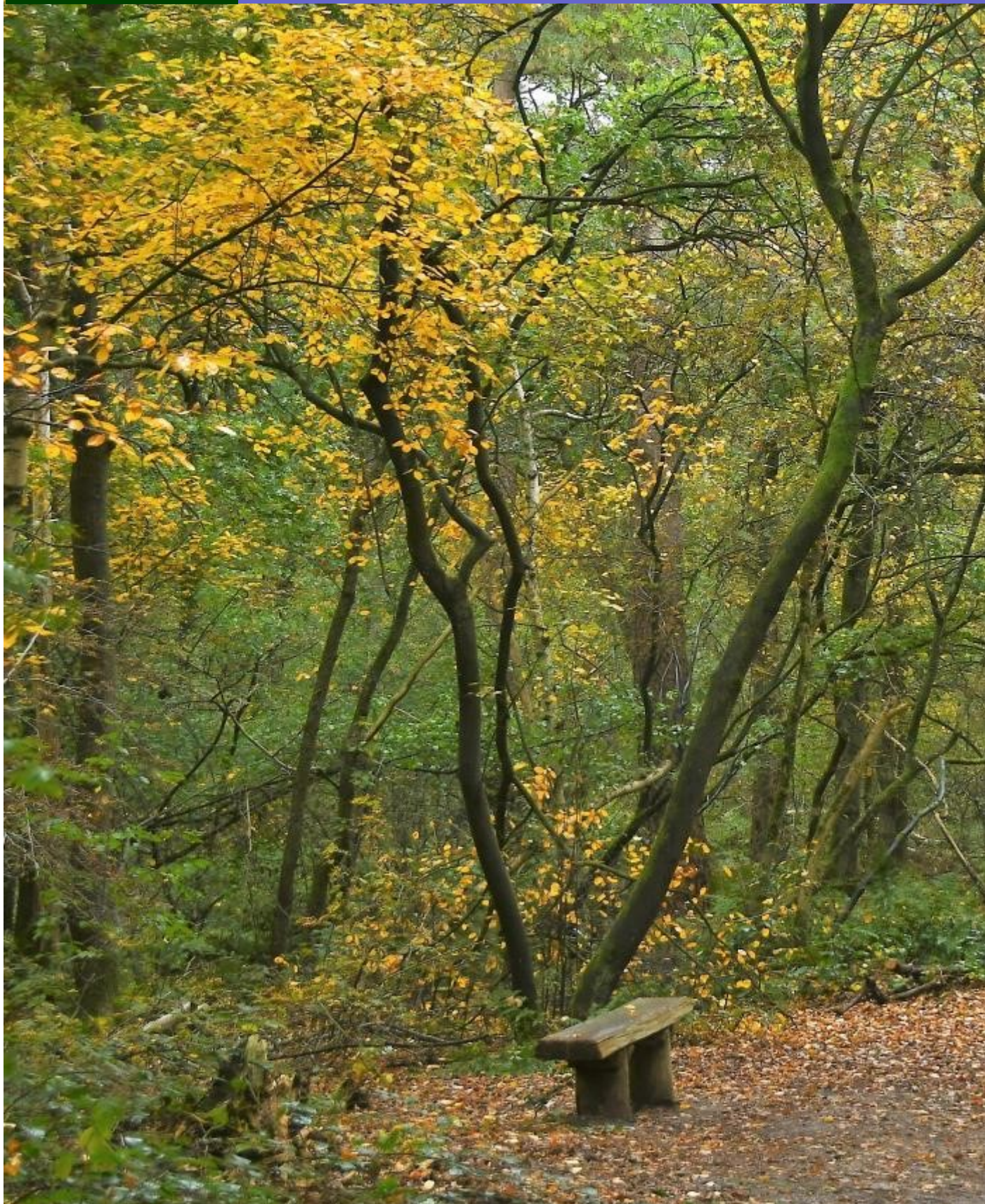

Reestinfo

Oktober 2024

Informatiebulletin Natuurwerkgroep De Reest

Het bestuur van de natuurwerkgroep bestaat uit:

J. Dijkema, voorzitter 0523-614201
 C. Bisseling, penningmeester 0523-649261
 H. Derks, secretaris 06-22663391
 A. v.d. Meulen, bestuurslid 0523-620360
 T. Schmidt, bestuurslid 0523-616098

Redactie:

C. & M. Bisseling 0523-649261
 J. Dijkema 0523-614201

Redactieadres:

De Maat 17
 7707 RM Balkbrug 0523-649261
 Email: nwgdereest@gmail.com

Contactadres natuurwerkgroep De Reest:

De Hazelaar 4
 7701 WD Dedemsvaart
 06-22663391
nwgdereest@gmail.com

Contributie: € 10,00 per jaar

Bank: NL44 RABO 0301 5456 85

Homepage: www.nwgdereest.nl

Ook op Facebook te vinden.

Mededelingen uit het bestuur

Steeds vaker hoor of spreek je mensen die het niet meer op kunnen brengen om het nieuws op tv of in de krant te volgen. Beelden van oorlog, honger, onrecht en rampen, alles heet meteen een "crisis" en woorden als "hopeloos" of "uitzichtloos" zijn gemeengoed geworden. Daar word je niet vrolijk van. Ben je dan ook nog erg begaan met onze planeet, dan lees je over uitstervende diersoorten, smeltende ijskappen, overal Pfas, overbevolking, noem maar op. Wat doet dat met ons? Wat doet dat met jou?

Wij als natuurwerkgroep hebben al heel lang geleden gekozen om niet mee te doen aan allerlei acties, ons niet in te laten met politieke keuzes e.d. Dat laten we liever over aan grotere organisaties met meer kennis en invloed. Wij halen ons plezier en voldoening uit kleine projecten zoals het inzaaien en beheren van bloemrijke akkerranden, graanstroken, natuurakkers, het beschermen en monitoren van vogels, het planten van honderden zomereiken deze winter (zie elders in deze Reestinfo), het inventariseren van nachtvlinders en andere insecten, opslag uit de hei weghalen en nog veel meer. Allemaal kleine dingen, die goed zijn voor de biodiversiteit en zorgen voor een hele kleine bijdrage aan het leven op de planeet, maar die je als mens zo'n goed gevoel geven. Het doet me denken aan de schrijver/journalist Renze Borkent die in zijn eigen stadstuin op fotosafari ging en meer dan 1200 soorten ontdekte. Het leverde een prachtig boek op. Waarnemen is een vaardigheid die je moet leren, maar wat levert het veel plezier en ontspanning op. En al die insecten, vogels, schimmels, mossen, planten, allemaal zo dichtbij! Deze Reestinfo staat weer vol met activiteiten van het afgelopen jaar. Veel gebeurde achter de schermen. Veel leesplezier!

Namens het bestuur,
 Jan Dijkema

Rabo Club Support

We deden weer mee aan de Rabo Club Support 2024 en dat leverde een mooi bedrag op van 477,41 euro. Dank aan allen die op onze vereniging stemden!

We merken dat de spoeling de laatste jaren wel steeds dunner wordt, maar met dit bedrag zijn we erg tevreden. We gaan het volledig besteden aan ons project akkerranden, gewassen en natuurakkers. Inheemse biologische akkerkruidenmengsels zijn erg kostbaar, maar dit geld kunnen we weer een nieuwe natuurakker en een aantal akkerranden inzaaien.

*Bloemen-
rand met
margrietten*

Landschapsbeheer

Werken in het landschap

Zaterdag 10 februari 2024: wilgenklus afgerond

Het is zacht voor de tijd van het jaar. Het zonnetje schijnt, er is weinig wind. Ideaal knotweer! Nog een stuk of vijftien staan er die nog niet geknipt en geschoren zijn. In januari was de zaterdagwerkgroep begonnen met de best pittige klus, daar op Het Krok. Een aantal knotwilgen die drie jaar geleden voor het laatst waren geknot levert heel wat bloed zweet en tranen op. Nou ja, zweet. Ook al zijn we op alles goed voorbereid, de EHBO-doos hebben we vanmorgen niet nodig. Wilgen knotten scoort altijd goed in de groep, op deze morgen zijn we met z'n zestien! En iedereen heeft er weer plezier in. De sfeer is gemoedelijk, ieder werkt op zijn of haar tempo.

Er wordt weer veel gezaagd, geknipt, gesleept en gepraat. Rond kwart voor elf beginnen de meeste harde werkers uit te zien naar de komst van José. Dan is het tijd voor de soep. En die gaat er altijd lekker in. Op deze morgen zijn we iets eerder klaar. In het hooiland ligt een enorme bult dikke en dunnere wilgentenen. Ook naast de oprijlaan grote bulten tenen. Genoeg voor het aanleggen van een enorm wilgenbos! Twee keer een oproep op onze Facebookpagina om gratis wilgentenen op te halen, omdat je daar zoveel leuke dingen mee kunt doen, haalt weinig uit. Vrijwel geen belangstelling. Jammer. Gemiste kans.

Zaterdag 13 april 2024: afsluiting seizoen landschapsbeheer

We kunnen met twee van onze werkgroepen landschapsbeheer samen met beheerder Landschap Overijssel weer terugkijken op een prima werkseizoen 2023/2024. Een leuke traditie is dan om op de tweede zaterdag van april met de zaterdag- en de doordeweekse groep een wandeling/excursie te maken en na afloop met z'n allen de morgen met een lunch af te sluiten. Op deze zaterdagmorgen natuurlijk eerste beginnen met koffie en wat lekkers erbij. Na het welkomstwoord van terreinbeheerder Hans Dijkstra regio noord bij Landschap Overijssel verzamelen voor een twee uur durende excursiewandeling dit keer door het Drentse deel van het Reestdal. De route gaat langs werkplekken van onze werkgroep Rabbingerveld, Eerst langs het project granen en akkerranden op Den Westerhuis, daarna via het graspad richting De Wildenberg. Daar op de unieke overgang van de heide naar het hooiland heeft de werkgroep een moerasbosje meer licht en ruimte gegeven. Opslag tussen het zandpad en de heide is weggehaald. Dit zorgt voor een mooi uitzicht op de heide van De Wildenberg. Via de oevers van het Spookmeer bezoekt de groep het mooie dalletje en een klein project waarbij oude veenputten meer licht krijgen. Het weer is fantastisch deze morgen. Genieten van het mooie Reestdal in lentesfeer, dat is genieten. In De Wheem staat de snert en roggebrood voor de 18 vrijwilligers klaar. Een smakelijke afsluiting van een mooie morgen!

Werken in het landschap

Zaterdag 9 maart: Takkenhoogte

Prachtig weer deze morgen. Lekker voorjaarszonnetje, een graad of tien. Wat is het dan heerlijk om buiten in het landschap aan het werk te zijn. De groep bestaat uit 13 vrijwilligers. De werkplek is het Drentse Takkenhoogte. Onze werkgroep Rabbingerveld (elke donderdagmiddag actief in de reservaatgebieden van Het Drentse Landschap) heeft al heel wat uren op de open vlakte van dit prachtige gebied doorgebracht. Doel: het verwijderen van

opslag van vooral berkenboompjes. Dat mag de zaterdagmorgengroep nu ook doen. Met veel enthousiasme duiken de werkers met takkenschaar, spade en zaagje de heide in. Aan het einde van de morgen is het verbossen van de open vlakte weer teniet gedaan. Het Drentse Landschap wil Takkenhoogte graag open houden. Zonder beheer gaat het terrein in korte tijd veranderen in een berkenbos. De karakteristieke flora en fauna zal dan gaan verdwijnen. Dat willen wij ook niet.

De kleine groep heeft een boswal afgezet van een weiland net voor Oud-Avereest. De vele elzen en wilgen groeiden het land op.

Een verrotte ooievaarsnest is weggehaald, de ooievaars vinden hun eigen nestplaatsen en hebben onze hulp niet meer nodig.

Na de zomerstop werd de Huizingerwijk weer eens opgeschoond, het weiland werd verder van de wilgen ontdaan en toen was de Stapsteen weer aan de beurt. De begroeiing langs de rand werd al weer aardig hoog en op de hei stond de nodige opslag.

Werken in het landschap

Zaterdag 14 september 2024: heideschonen

Vandaag zijn we weer begonnen met werken in het landschap. Zoals gebruikelijk in september op de hei. Naast een pad wat door de hei loopt staan heel veel struiken. Deze dichte haag vormt een probleem voor veel beestjes die de oversteek van het ene veldje naar de andere niet kunnen maken. Dus weg met die struiken! Met 11 personen was in anderhalf uur de hele wal weg. Alle takken liggen op een ril naast het pad zodat honden er niet zo makkelijk in kunnen en het een schuilplaats biedt voor kleine beestjes en vogels. De takken zakken vanzelf in elkaar. Ondertussen werd ook een heuvel van opslag ontdaan.

Na de heerlijke soep werd nog hard doorgewerkt om andere opslag te verwijderen.

Dat was een ooievaarsnest.

Rikkepaal van eikenhout

Werken in het landschap

Zaterdag 12 oktober 2024: vogelkers verwijderen

De start van het project Eikenhakhout voor de toekomst. Nog geen eikenboompjes planten, maar eerst voorbereidende werkzaamheden. Op een paar hakhoutpercelen aan de rand van het Carstenbos bij IJhorst knippen, spitten en zagen we tientallen Amerikaanse Vogelkersen uit het terrein om ruimte te maken voor de komende plantperiode. Dat doen we samen met leden van de werkgroep IJhorst/Staphorst. We zijn met z'n vijftienen. Aan het eind van de morgen zijn twee percelen "plantklaar".

Meer info over dit project vind je elders in deze Reestinfo.

Wij doen mee aan het LO project Eikenhakhout voor de toekomst

Landschap Overijssel gaat in de komende maanden in het Reestdal hakhoutpercelen herstellen en esranden (opnieuw) beplanten. De werkgroepen landschapsbeheer van nwg de Reest en een werkgroep van Natuurbeschermingsvereniging IJhorst/Staphorst zijn gevraagd om hier aan mee te doen.

Achtergrond en aanleiding

Eeuwenlang is er in het gebied gebruik gemaakt van een hakhout cultuur. Nadat een hele periode geen gebruik is gemaakt van hakhout heeft in de jaren '90 Landschap Overijssel samen met betrokken vrijwilligers weer de hakhoutcultuur geprobeerd terug te brengen. Echter, de eiken in de bossen lopen soms niet meer uit. In enkele gevallen is dat door ouderdom, soms ook door reeënvract of verdringing door andere soorten.

De randen van de akkers waren meestal steilrandjes en hadden soms een flink hoogteverschil met de omgeving. Om erosie te voorkomen werden de esranden vaak ingeplant met struiken en heesters. Dit voorkwam tevens dat vee makkelijk de akkers kon oplopen en de oogst kon aantasten. Op de esranden in het gebied zijn tegenwoordig helaas nauwelijks of geen struiken en bomen meer aanwezig.

Doel

Door het aanplanten van eiken krijgen de hakhoutpercelen weer het karakter en specifieke soortensamenstelling die de percelen eeuwenlang hebben gehad.

Het beplanten van de steilranden zorgt niet alleen voor een zeer fraai aanzicht van het landschap; ook vormen ze een zeer waardevol element in het leefgebied voor vogels en insecten.

Hakhoutbosje

Uitvoering

De hakhoutpercelen wil het Landschap zoveel mogelijk ontdoen van Amerikaanse vogelkers en inplanten met (autochtone) eiken. De esranden worden beplant met soorten als meidoorn, hazelaar, egelantier, hondsroos en heggenroos. Het gaat in totaal om ruim 1,5 hectare, verdeeld in een aantal percelen verspreid in het Reestdal. Het aantal eiken- en bosplantsoen bedraagt 6500 exemplaren. Omdat de bodem op diverse plaatsen nogal zuur is, is bij het planten van de eiken en linden toevoeging van kalk nodig. Bovendien moeten de boompjes worden beschermd tegen reeënvract. Het project moet in maart klaar zijn. Een hele klus, maar we doen graag mee.

Vogelkers verwijderen.

Avereest in vogelvlucht

Deel 2

Het gebeurt de laatste tijd niet zo vaak meer dat je in de buurt van Dedemsvaart en Balkbrug op mooie heldere dagen hoog in de lucht een "piloot" kon waarnemen, hangend onder de parachute van zijn paramotor. Ton van Seventer uit Dedemsvaart heeft jaren achter elkaar vanuit de lucht prachtige foto's gemaakt van het mooie en afwisselende Nederlandse landschap. We kregen van Ton het aanbod om een aantal van zijn foto's en uitleg in de Reestinfo en op de website te publiceren. Daar maken we graag gebruik van.

De Reest meandert hier door de weilanden ten noorden van Dedemsvaart en oostelijk van de Zuidwolderstraat. (foto 1). Op rechts is nog een klein stukje van de visvijver zichtbaar. De grens tussen de provincies Drenthe en Overijssel wordt voor een belangrijk deel door de Reest gevormd. Daarvan zijn ook de namen afgeleid van het dorpje Oud-Avereest en de vroegere gemeente Avereest, waartoe Dedemsvaart behoorde. Avereest betekende vroeger stroomopwaarts van de Reest. Op foto 2 van het Reestdal staat de gerestaureerde Jodenvonder. Helemaal links is nog een klein stukje van de provinciale weg N48 te zien. De overgang over de Reest was vroeger een schakel in een noord-zuidroute met handelswaar. Aanvankelijk lag er een balk waarop een joodse marskramer een misstap maakte en in de Reest belandde. Hij had de pech in een draaikolk terecht te komen, wat de man noodlottig is geworden. Er is toen een vonder gemaakt, die nu nog wordt aangeduid met Jodenvonder. Via een pad tussen de Kruidenhoeve en het atelier van beeldend kunstenaar Marie-Louise Minke aan de Oosterhuis is de vonder bereikbaar en toegankelijk voor het publiek. Vanaf de vonder is er een wandelpad langs de N48 dat aansluit op de Nolderweg (foto 3). Het is onderdeel van de langeafstandswandeling Loop van de Reest. De foto's zijn door mij genomen op 8 mei 2008 en op 27 juni 2011 's avonds.

Ton van Seventer

Foto 1

Foto 2

Foto 3

Bankcrisis aan het Katingermeertjeof toch niet?

In 2011 plaatsten we onze eerste bank in het Reestdal. Een mooie degelijke bank door Wilco Batterink gemaakt van zwaar eikenhout. De bank werd aangeboden aan Landschap Overijssel en we zouden dat later nog op drie andere locaties doen. Wilco zelf ontdekte dit voorjaar (hij zette de fiets tegen de bank) dat de bank zijn beste tijd heeft gehad. De poten bleken verrot en de bank viel om. Gelukkig dat niemand erop ging zitten! Voor de wandelaars een kleine tegenvaller, want de oever van het Katingermeertje was een prachtige plek om even te pauzeren. Misschien toch nog weer een nieuwe plaatsen....?

Maar dan ken je Wilco nog niet. Na de catastrofe te hebben aanschouwd kwam deze inventieve vakman al snel met een oplossing. De bank mag niet weg, tenslotte gaat ie nog wel een paar jaartjes mee. De zware eikenhouten bank werd op de schuin afgezaagde poten van de bijbehorende tafel geplaatst en kan weer een poosje mee!

Prachtige oplossing!

De opmars van huttentut

Sinds twee jaar zaaien we op Den Westerhuis in het voorjaar een strook in met huttentut en we ontwikkelden een mooi infopaneeltje over dit onbekende gewas.

Helaas zagen we twee keer weinig van de ingezaaide planten terug. Het ene jaar (2023) was het voorjaar te droog, dit jaar te nat en groeiden de grassen sneller dan het gewas dat we voor ogen hadden. Drie keer scheepsrecht, we gaan er van uit dat we volgend jaar een prachtig geel bloeiende strook huttentut zien. Dus is het tijd om eens kennis te maken met dit oliehoudend gewas.

Oud cultuurgewas

Over (oude) cultuurgewassen is best veel informatie te vinden. Wil je meer weten over tarwe, gerst of boekweit, het internet staat bol van wetenswaardigheden. Voor huttentut geldt dat niet. Met een beetje geduld kom je toch wel boeiende informatie tegen. In ieder geval weten we dat huttentut zo'n twee- tot drieduizend jaar geleden al in West-Europa werd verbouwd. In goed bewaard gebleven veenlijken troffen archeologen resten van hutten-tut aan. Een mooi voorbeeld is de vondst van de Deense Tollundman. Die werd in zeer goed gebleven staat gevonden bij Silkeborg. Naar alle waarschijnlijkheid overleden rond 350 jaar v. Chr. (bijna 2400 jaar geleden). In zijn maag werden voedselresten gevonden en geanalyseerd. Wat bleek? Zijn laatste maaltijd bestond uit soep, gemaakt van groenten en ongeveer 40 verschillende zaden, waaronder gerst, lijnzaad en... huttentut! Een onderzoek van de Universiteit Groningen over het leven op de terpen en wierden in Noord-Nederland (periode ijzertijd tot Romeinse tijd) vertelt over akkertjes op terpen waar landbouw mogelijk was. Hierop werden granen, peulvruchten en oliehoudende zaden (vlas en huttentut) verbouwd. Op de zandgronden werd huttentut verbouwd op raatak-kers (Celtic-fields). Rond het Drentse dorp Orvelte zijn een paar van deze met walletjes ommuurde akkertjes in ere hersteld. Leuk om te zien.

Waarom huttentut verbouwen? Toepassing vroeger en nu.

Het gaat vooral om de oliehoudende zaden. De olie werd gebruikt voor verlichting, maar ook als spijsolie en smeermiddel. Van de gedroogde, dunne, ruwe stengels van de vlas-huttentut kon je bezems maken en het was prima materiaal voor dakbedekking. Er werden ook manden van gevlochten. Langzaam nam de belangstelling voor huttentut af. Het ge-

was verdween uit het boerenlandschap. Kool- en raapzaad namen de positie van huttentut in. Het plantje verwilderde, maar verdween nagenoeg uit ons landschap. Inmiddels komt de *Camelina Sativa* wel weer in de Nederlands natuur voor, waarschijnlijk als gevolg van de toenemende populariteit in de biologische landbouw.

De plant

Huttentut wordt ook wel dederzaad, vlasdodder of vlasdotter genoemd. In vlas kwam het vaak als ongewenst onkruid voor. Het is een kruisbloemige, familie van de kool en voelt zich op arme of matig voedselrijke gronden goed thuis. Bij de groei neemt de plant erg weinig mineralen op, dus is bemesting niet nodig. Bovendien komen ziekten in het gewas niet of nauwelijks voor. Erg geschikt voor biologische landbouw. De bloei is rijk en geel. De eenjarige plant maakt veel nectar aan en trekt veel (wilde) bijen. Ook vogels profiteren van de huttentut, zaadeters zoals kneu, putter en vink zijn dol op de oliehoudende oranje gekleurde zaden die na de oogst zijn blijven liggen. In gunstige omstandigheden kan het gewas meer dan 1 meter hoog worden. Huttentut kan in april al worden gezaaid en heeft een groeiperiode van ongeveer 100 dagen.

Huttentutolie

Na koude persing komt er een lekkere olie uit, waar niks aan toe wordt gevoegd. De olie heeft een prachtige kleur en ruikt ook erg lekker. De smaak is een beetje asperge- of nootachtig met een zachte boterige nasmaak. Anderen spreken over een amandelsmaak. Je kunt de olie op dezelfde manier gebruiken als olijfolie (vooral in koude gerechten als salades, pesto, marinades en sauzen). Huttentutolie is rijk aan Omega3-vetzuren en anti-oxidanten. Het wordt ook gebruikt tegen acne, de olie trekt namelijk snel in de huid. De belangstelling voor het product groeit. Als de zaden zijn geperst blijft organische massa over. Daar zit nog zo'n 30% eiwit in en is goed te gebruiken als krachtvoer voor koeien en bodemverbeteraar.

Een gekke naam

Praat over huttentut en de mensen beginnen een beetje lacherig te reageren. Natuurlijk komt dat door de onbekendheid van het gewas, maar de naam doet natuurlijk ook wat komisch aan en de link naar "hottentotentent" is gauw gemaakt. Waar komt die naam vandaan? Daar zijn verschillende theorieën over. Zo zou er een relatie bestaan met het oude woord huttegetut, dat klein grut betekent. Maar wat is dan de link met klein? Zijn het de hele kleine zaden? Waarschijnlijker is dat de naam komt van het Duitse Huttenkraut, wat verwijst naar planten die groeien bij hutten of simpele woningen. Nog een leuke theorie: de naam huttentut kan een verbastering zijn van het Middeleeuwse woord hutkensate. Dat is een simpele woning. Vlak bij huis (hut) werd het gewas voor het winnen van olie verbouwd. Met een beetje etymologische fantasie kom je dan een heel eind....

Project akkerranden, granen, gewassen en natuurakkers 2024

Natuurwerkgroep de Reest en Landschap Overijssel werken sinds 2009 samen in een project waarin oude landbouwgewassen, akkerranden en natuurakkers ingezaaid en/of beheerd worden op mooi gelegen locaties in de omgeving van Oud-Avereest. De bewerking van het land wordt verzorgd door Landschap Overijssel, dat ook zorgt voor de zaden van de granen. De natuurwerkgroep de Reest plaatst tien infopaneeltjes, levert de zaadmengsels voor de akkerranden en natuurakkers en zaait deze ook in, werkt ze onder en houdt de ontwikkelingen bij op de Facebookpagina en website van de vereniging.

Werkgroep

Bovengenoemde werkzaamheden worden gedaan door de werkgroep Akkerranden, die uit tien vrijwilligers bestaat. Daarnaast zijn zeven vrijwilligers actief met het monitoren van de flora en insecten (o.a. nachtvlinders) in de akkerranden en natuurakkers.

De werkzaamheden

Het seizoen begint altijd in oktober/november van het jaar ervoor. Landschap Overijssel zaait dan de essen in met winterrogge en wij doen dat met het wintergraan spelt. Op 27 oktober 2023 zaaien we een strook op Den Westerhuis in. In de weken daarna komt het mooi op.

In februari ziet één van onze werkgroepleden vier patrijzen wegvliegen op onze es op Den Westerhuis. Daar zijn we blij mee, dit zegt namelijk iets over de kwaliteit van het biooop.

In maart lopen we de akkerranden langs. Na de winter blijkt dat veel kruiden zich hebben uitgezaaid, we zien ook bladrozetten van tweejarige en blijvende planten. Daar gaan we niet veel aan doen. Oppervlakkig maaien en het maaisel weghalen lijkt voldoende. Dit gebeurt bij akkerranden langs de Meppelerweg en op Den Westerhuis.

Half april wordt het deel van de es waar we de granen gaan zaaien gebloot (grassen en kruiden afge-maaid). We zijn niet onder de indruk van het opgekomen wintergraan spelt. Misschien te kort aan voeding?

Mei is een belangrijke maand in het project. Akkerkruidmengsels, boekweit, huttentut en vlas worden dan gezaaid. Het klimaat moet dan wel een beetje meewerken. Voorjaar 23 was kurkdroog, dit jaar te nat.

Op 1 mei wordt de es op Den Westerhuis door Landschap Overijssel zwart gemaakt. Diezelfde avond nog zaaien we zomergerst en haver in. Twee dagen later gebeurt dat met zomertarwe en een eerste strook boekweit.

Op de avond van 14 mei gebeurt er veel. De akker bij molen de Star in Balkbrug wordt ingezaaid met een mengsel van boekweit, zomergranen en een wildaktermengsel. Een drie meter zwart gemaakt strook op Oud-Avereest tegenover OBS zaaien we in met akkerflora, huttentut, vlas en een beetje boekweit.

Naast de bestaande rand langs het fietspad op Oud-Avereest heeft Landschap Overijssel een strook van drie meter zwart gemaakt. Zaaien we in met een graanaktermengsel.

De Zuidberg krijgt een speciale behandeling. De eerste 25 meter vanaf het wandelpad naar het kerkbruggetje wordt ingezaaid met een wildaktermengsel voor o.a. patrijs en klein wild. Daarachter wordt over een breedte van 50 meter boekweit gezaaid. Het achterste deel van de akker blijft ruig en onbewerkt.

Bloeiende teunisbloemen

Op de es van Den Westerhuis

Naast de brede akkerrand aan de westkant van het graspad is een brede strook zwart gemaakt. We zaaien hier een mengsel voor klein wild, extra granen en boekweit. Deze strook mag zich ontwikkelen als natuurakker en kan voedsel en bescherming bieden aan patrijs, haas, das, ree, insecten enz.

Naast de bloemrijke akkerrand aan de noordzijde van de es wordt een strookje vlas gezaaid. Op een andere plek langs het graspad gebeurt dit met huttentut.

Eind mei blijken de twee stroken waar we nog boekweit moeten zaaien volledig vergrast. Piet (LO) maakt de stroken zwart. Op 10 juni zaaien we ze in.

Spelt laat een matige groei zien. Als experiment gooien we over de halve strook koemestkorrels. Zo kunnen we een vergelijking maken met de niet bemeste spelt.

Natuurakker rustgebied Haardennen

Echte wildakker met veel wild wissels van ree en das. Hier zijn op 14 mei drie stroken van drie meter breedte ingezaaid met een mengsel dat zeer geschikt is voor klein wild en gevogelte. Ook hebben we wat oud zaad van de granen en boekweit ingezaaid.

Wat ging er goed en wat niet?

Steeds vaker moeten we in de zaaiperiode maar afwachten hoe het weer zich ontwikkelt. Het voorjaar 2024 was de warmste lente ooit gemeten en bovendien erg nat. Natuurlijke processen als ontkiemen, groeien en bloeien in extreme omstandigheden zijn voor bepaalde soorten gunstig en voor andere juist weer niet. We konden dat goed zien in de stroken met granen en andere gewassen. Huttentut en vlas bijvoorbeeld werden door snel groeiende grassen weggeconcentreerd, ook de zomergranen hadden het moeilijk. We konden wel weken lang van de bloeiende akkerranden genieten. Prachtig om te zien hoe de vegetatie in de loop van de zomer veranderde, van het wit van de margrietten naar het geel van teunisbloem, gele kamille en gele ganzenbloem. Op Den Westerhuis viel de massale bloei van grote kaardenbol en wilde peen op. Twee erg decoratieve planten, die bovendien veel insecten trekken.

Jaarverslag 2024

Aan het eind van dit jaar vertellen we meer over de werkzaamheden door de vrijwilligers, de groei en bloei van de akkerranden, de granen, de natuurakkers en de inventarisaties van flora en fauna. Dit verslag wordt, net als vorig jaar, verspreid naar alle leden waarvan we het e-mailadres hebben.

Nachtinsecten

Overdag worden al lang insecten en andere beestjes geïnventariseerd. Een paar leden van de nwg rapporteren aan Jan Dijkema die de lijst doorgeeft aan Landschap Overijssel.

Maar welke insecten zitten hier 's nachts? Dan mag je de natuur niet in. Aan Hans Dijkstra werd toestemming gevraagd om met een sterke lamp, werkend op een accu, te gaan inventariseren. Een groepje van 5 enthousiastelingen olv van Judith ging aan de slag. Voorwaarde: het moet droog zijn. Eén regendruppel en de lamp is stuk. Kou is niet erg, er zijn altijd wel insecten actief. Om de 2-3 weken werd een avondje geteld maar vooral gefotografeerd. Er zijn zo heel wat nieuwe soorten ontdekt, en soms ook (heel) zeldzame.

Goudvenstertje

Schoraas

Klein visstaartje

Soorten	
Nachtvlinders en micro's	208
Vliegen en muggen	49
Planten	48
Kevers	39
Wantsen, cicaden en plantenluizen	29
Insecten (overig)	22
Bijen, wespen en mieren	21
Geleedpotigen (overig)	14
Vogels	9
Dagvlinders	9
Libellen	8
Weekdieren	5
Sprinkhanen en krekels	4

Vogelsectie

Geslaagde vogelcursus over roofvogels

Torenvalk

Ook voor onze derde vogelcursus (de vorige twee hadden als thema broedvogels in onze regio en broedvogels van de natte natuur) was de belangstelling prima. Zestien deelnemers wilden van alles weten over de roofvogels die we in ons land tegen kunnen komen. Dat gebeurde in twee theorieavonden (februari en maart) en tijdens een excursie op het Dwingelderveld. De cursisten kregen

twee prachtige lesbrieven en de minigids Roofvogels van Nederland en België. Maar liefst negentien roofvogels kwamen aan bod, natuurlijk met de meeste aandacht voor de vogels met de grootste kans op een ontmoeting: buizerd, sperwer, boomvalk, zeearend, rode wouw, torenvalk, wespendif, om er een paar te noemen. Net als de vorige cursus was de leiding in handen van Judith Schmidt en Jan Dijkema. Judith besprak de soorten in prachtige foto's en had o.a. aandacht voor herkenning, vliegbeeld, biotoop en gedrag. Jan richtte zich meer op zaken als voedselketen, ecologie, gevolgen klimaatverandering, relatie tussen mensen en roofvogels e.d.

Nestkastroutes gaan op termijn verdwijnen

Onze vogelsectie bezit en beheert ongeveer 300 kleine nestkasten. Verreweg de meeste kasten hangen in reservaatgebieden van Landschap Overijssel en SBB, bijvoorbeeld in de Haarden en het Molenbos. Vrijwilligers lopen in de periode april tot juni regelmatig bij hun kasten langs en noteren de vogelsoort, het aantal eieren en het aantal jonge vogels dat uitvliegt. Bepaalde soorten, zoals de bonte vliegenvanger, worden door Judith geringd. Dit gaat al jaren zo.

Genieten van een nestkast

Vogels, zoals mezen en boomklevers, gebruiken nestkasten om er in te slapen en natuurlijk om een nest te bouwen en eieren te leggen. Het ophangen van een mezenkast in de tuin is dan ook erg leuk en zinvol en voor kinderen dé gelegenheid om in aanraking met (jonge) vogels te komen. Nestkasten ophangen om de processierupsen ecologisch te bestrijden is ook een goede zaak, mezen schijn dol op de rupsen te zijn. Maar... hoe zit dat met nestkasten in een steeds ouder wordend bos?

Bossen veranderen

Landschap Overijssel, SBB en natuurwerkgroep de Reest zien een zelfde ontwikkeling: de bossen op de flanken van het Reestdal zijn aan het veranderen. De bossen worden gevarieerder ten gunste van de biodiversiteit (insecten, bodemdieren). Door natuurlijke processen niet te verstoren neemt de hoeveelheid dood hout toe. Vooral dode bomen hebben holtes, precies wat hollenbroeders (nestkasten zijn kunstmatige holtes) nodig hebben. We merken al een paar jaar, dat veel kasten leeg blijven. Komt dat door het verdwijnen van de zangvogels of hebben ze voorkeur voor een natuurlijke holte en verkiezen ze die boven onze nestkasten? We denken het laatste. We hebben daarom besloten om de nestkastpopulatie langzaam af te bouwen. Oude vervallen kasten halen we weg en worden niet meer vervangen. Dat kan nog best een paar jaren duren, maar uiteindelijk zullen alle hollenbroeders een natuurlijke nestholte moeten vinden.

Excursie vogelcursus "Roofvogels" 2024

Op zaterdagmorgen 22 juni 2024 vertrokken we naar Het Dwingelderveld met 11 deelnemers. Het was gelukkig goed weer, lekker warm, wel een beetje wind, we gingen vol goede moed op zoek naar Roofvogels. Naar onze mening was er genoeg thermiek en al snel lieten zich een aantal Buizerds zien. Later zag een deel van de groep een Havik jagen op een groep Spreeuwen, hij ging er zonder ééntje te pakken vandoor. Het is lastig jagen voor een roofvogel in een grote groep heen en weer vliegende vogels.

Natuurlijk werd er niet alleen naar roofvogels gekeken, maar ook naar andere soorten. We zagen eerst vooral kleine vogels. Veldleeuwierken stonden aan de lucht in volle borst te zingen, op de paaltjes en op het draad zaten hier en daar Roodborsttapuiten. Een Rietgors werd gespot even later ver weg in de heide ontdekten we een Paapje, dit was een mooie krent in de pap. Doordat we met vele ogen waren werden er op grote afstand 2 Kraanvogels gespot die even later op de wieden gingen. Even later vloog er een Sperwer langs ons heen.

Nog twee prachtige vogels, die vrij kort aan het pad zaten en daardoor gemakkelijk te fotograferen waren, waren het mannetje van de Geelgors en Grauwe Klauwier.

We kwamen in een deel van het gebied met wat meer waterpartijen en daar zagen we hoog in de lucht een Havik. In het natte deel stonden 2 Blauwe Reigers en even verderop zagen we 4 Lepelaars vliegen. Ook stond er een Grote Zilverreiger verscholen tussen de vegetatie. Een Witte Kwikstaart verorberde op het fietspad een libelle, hij verwijderde wel eerst even de droge vleugels van zijn prooi. Bij het Holtveen zagen we voornamelijk Grauwe Ganzen, maar bij de kijkwand hadden we het geluk dat een jonge Dodaars vlak voor onze neus aan het foerageren was. Weer bij de parkeerplaats aangekomen, rond 17.30 uur, nog even nagepraat over wat we gezien hadden. Een ieder ging met een tevreden gevoel weer huiswaarts.

Judith

Grauwe klauwier

Euro Bird Watch: prachtig weer, weinig trek, 5 oktober 2024

Het is 2 graden als we met z'n vieren (later zijn we met z'n zevenen) vanaf de Nieuwe Dijk richting de Meeuwenplas lopen. Het is zaterdagmorgen, lekker koud, mistflarden hangen over het veld en de zon komt bijna op. Wat een prachtig weer om vogels te tellen! De mist zal straks oplossen en wat we dan krijgen is een kraakheldere lucht, veel zon en een beetje wind uit het zuidoosten. Mooier kan niet. Onze telpost bevindt zich op de rand tussen de Meeuwenplas en Takkenhoogte. Een perfecte plek om vogels te zien en te tellen. Mooi uitzicht over de heide van Takkenhoogte en om ons heen veel lucht. Meestal nemen we hier tussen de dertig en veertig soorten waar, soms nog meer. Aan de weersomstandigheden zal het niet liggen. Rond de klok van 10.00 is de mist helemaal weg. Veel overvliegende (trekkende?) vogels hebben we nog niet gehoord en gezien. Vergeleken met voorgaande jaren is het in de lucht behoorlijk stil. Zo nu en dan een koppeltje grauwe ganzen, een groepje geelgorzen, spreeuwen zijn er altijd, een buizerd op een dennetje in de hei, het kabbelt de hele morgen een beetje door. Uiteindelijk zien we deze morgen 24 vogelsoorten. Beetje teleurstellend misschien, maar deze morgen was fantastisch mooi. Geweldige plek, gezellig met elkaar en genieten van een heerlijk oktobermorgen. Alle gegevens van deze telmorgen zijn te vinden op de website www.trektellen.nl.

Euro Bird Watch is in het leven geroepen om aandacht te geven aan trekvogels en de gebieden die ze in Europa nodig hebben om bij te tanken voor hun reis. Dit is helaas hard nodig, want zo goed gaat het niet met veel soorten die op najaarstrek gaan en hopelijk in het voorjaar weer terug komen.

Een nachtegaal op de Kotermeerstal

Het zal in de jaren '80 geweest zijn, dat je in het Reestdal heel soms een nachtegaal kon horen. Daarna bleef het stil. Tot op de dag van vandaag. Verwonderlijk is dat niet, want het gaat helemaal niet zo goed met de nachtegalen in ons land. Dichte (braam) struwelen met brandnetels in de bosrand is het favoriete landschap voor deze onopvallend gekleurde vogel. Het aantal broedparen in ons land wordt door Sovon geschat op rond de 7000, verreweg de meeste nachtegalen hoor je in de duinen. Daar zijn locaties met een hoge dichtheid. In de hoge oostelijke delen van Nederland (bij ons dus) komen ze nauwelijks meer voor. Behalve in ... Dedemsvaart, in een dicht bosje aan de oostelijke rand van de Kotermeerstal. In de meimaand was het daar genieten! Iedere avond liet een mannetje zich horen. Ook overdag. En hoe! Wel eens een nachtegaal horen zingen? Dat vergeet je niet meer. Dick de Vos schreef het vogelboek "Ode aan de nachtegaal". Daarin zegt hij:

"Nachtegalen trekken alleen 's nachts. De mannetjes komen ruim een week eerder in het broedgebied aan dan de vrouwtjes. Na aankomst rust het mannetje een paar dagen uit en is dan stil. Zodra hij een territorium heeft gekozen begint hij letterlijk dag en nacht achter elkaar door te zingen. En als

de vrouwtjes een week later komen aanvliegen, in de nacht, verleiden juist de diepe fluittonen haar om uit de hemel af te dalen. Eenmaal beneden kiezen de vrouwtjes een mannetje. Dat doen ze in het donker, dus moeten ze op de zang van de mannetjes afgaan. Dat is waarschijnlijk ook een van de redenen waarom de nachtegalen zo'n gevarieerde zang hebben ontwikkeld."

Vogelexcursie Engbertsdijkswenen bij Kloosterhaar Zaterdagmorgen 6 april 2024

Gelukkig was er weer volop belangstelling voor de excursie naar dit mooie natuurgebied, dat ook nogal dichtbij gelegen is. Met een klein half uur rijden met de auto ben je zeker ter plekke. Het is een prachtig veengebied met grote waterpartijen, dat zeker overeenkomsten heeft met onze woonomgeving van een paar honderd jaar geleden. De omgeving van Dedemsvaart heeft er, voordat het kanaal De Dedemsvaart gegraven werd, er waarschijnlijk ook zo uitgezien. Daarom heeft het misschien ook wel wat aantrekkingskracht op ons. Als je er wandelt, zie je bijna geen enkele menselijke activiteit. Geen grote fabrieken, geen huizen en geen grote gebouwen. Alleen natuur, bestaande uit Pijpenstrootje, Berkenbomen, water en lucht. Natuurlijk afgewisseld door Gagel en een enkele Eikenboom.

Campingtafeltje hoort erbij

Deze keer verzamelden wij ons op de parkeerplaats bij het zwembad De Kiefer. Makkelijk te vinden en ruim om te parkeren om vervolgens te carpoolen. We waren om 08.00 uur ter plaatse. Na de korte autorit kwamen we aan bij de parkeerplaats aan de Paterswal. Ook daar waren al enkele deelnemers direct naar toe gereden, omdat ze in de omgeving Hardenberg wonen. De totale groep bestond uit 19 natuurliefhebbers, en dat geeft de organisatoren een goed gevoel, dat er zoveel belangstelling is. Traditiegetrouw begonnen we met koffie en koek rond het oude campingtafeltje. Altijd weer brengt dat de nodige hilariteit bij de deelnemers naar boven. Zeer prettig was, dat het weer voor een wandeling uitstekend was: volop zon, lekkere temperatuur en blauwe lucht.

Naast vogels ook adders

Gewapend met verrekijkers en telescopen startten we wandeling. De Tjiftjaf was de eerste vogel die gedetermineerd werd, in deze periode van het jaar ook bijna vanzelfsprekend. Maar gelukkig konden we ook nog heel wat meer bewonderen. Het zicht was uitstekend. Alhoewel het een zeer nat voorjaar was, waren de wandelpaden nog redelijk goed begaanbaar. Ja, her en der was er wel een waterplas te zien met de nodige modder. Maar, als doorgewinterde natuurvorsers lieten we ons daardoor niet uit het veld slaan. Een gelukje hadden we, dat er op hetzelfde moment 2 specialisten van Adders ter plaatse waren. Die beide mannen zochten vooral naar Adders, en daar konden wij van profiteren. Ze wezen ons op meerdere Adders, en dat is echt niet gemakkelijk om die te vinden in zo'n groot gebied.

Kraanvogels en de ijsvogel als kers

Aan de zuidkant van dit gebied hoorden we het getrompetter van de Kraanvogel, echt de vogel die op elk zijn verlanglijst stond. En ja, in een weiland konden we 3 Kraanvogels bewonderen. Echt een fantastische belevenis. Toen we over het fietspad langs het stroomkanaal liepen, was daar de IJsvogel waar te nemen. Voor deze morgen was dat de kers op de taart. We konden goed zien dat er een nestplaats in een steile kadewand zat. Deze waarneming gaf natuurlijk de nodige opwindning onder de deelnemers. Al met al was het een zeer geslaagde ochtendwandeling. Aan het eind van deze 5 km tocht was de temperatuur ook alweer behoorlijk opgelopen, zodat we weer blij waren om bij de auto's terug te zijn.

Een greep uit de waarnemingen: Roodborsttapuit, Rietgors, Kneu, Tjiftjaf, Fitis, Torenavalk, Blauwe Reiger, Buizerd, Kraanvogel, IJsvogel, Grote Bonte Specht en Adder. En dat alles op één morgen. Een mooie score toch??

Johan Tinholt

Woensdag 6 maart 2024: diapresentatie Karin Broekhuijsen

Altijd weer spannend, de respons op de aankondiging van een diapresentatie in De Baron in Dedemsvaart. Gelukkig was die goed, we tellen aan het begin van de avond rond de 45 bezoekers. Gast op deze avond is de Drentse fotografe Karin Broekhuijsen. Karin is trots op haar provincie en het zou zo maar kunnen zijn, dat ze de beste promotor is die Drenthe zich kan wensen. Ze is ochtendmens en erg bang voor teken. Dat is een gelukkige combinatie, want voordat de teken een beetje opgewarmd en actief zijn, is Karin al weer thuis. Goed warm aangekleed, hoedje op, laarzen aan en dan het mistige en nevelige Drentse landschap in. Altijd heel erg vroeg en vaak ook naar plekken waar je met een auto niet makkelijk komt. Dus veel sjouwen met zware camera's, lenzen en statief, het leven van een fotograaf gaat niet altijd over rozen. In het begin van de presentatie zien we de veelzijdigheid van Karin Broekhuijsen. Ze vertelt over de boeken die ze publiceerde, zoals *Drenthe*, *Ode aan het hunebed* en *De Hondsrug*. Vanavond staan vooral de afwisselende Drentse Landschappen centraal. Vrijwel altijd gefotografeerd in de nevels of met het mooiste ochtendrood. Prachtige opnames komen langs, zoals Drenthe in de ochtend gezien vanaf de meer dan 60 meter hoge Vamberg, het vogelrijke Tusschenwater in het Hunzedal, betoverend mooi in beeld gevat. Of een boom vol met ooievaars op de Hondsrug, de strubben in het Kniphorstbos bij Anloo of prachtige luchten boven het Deurzerdiepje in het beekdal van de Drentse Aa. Bij elke foto heeft Karin wel een verhaal, misschien soms te veel gericht op de techniek van het maken, maar boeiend is het wel. Ook het Reestdal is in beeld. De stuw van Dickninge, hoog water aan de Respersweg, de kleurenpracht van kwelwater en nog veel meer. Voor landschapsfotografen is deze avond een enorm inspirerend leermoment, voor de bezoekers die een presentatie verwachtten met leuke plaatjes en een mooie verhaal over allerlei planten en dieren misschien wat te-leurstellend.

Vrijwilligersavond 25 april 2024

Net als elke vereniging zijn ook wij heel blij met onze vrijwilligers. Wij, dat is het vijf koppige bestuur, trouwens ook vrijwilliger. Meer dan veertig mannen/vrouwen krijgen begin april een uitnodiging voor een gezellige avond met een hapje en een drankje in het Trefpunt in Balkbrug. De respons? Maar liefst 32 leden uit de werkgroepen landschapsbeheer, vogelsectie, dassenwerkgroep, werkgroep akkerranden en foto-club. Geweldig!

Wandeling

De avond begint rond de klok van 19.00 met koffie/thee. Donkere wolken en de eerste regendruppels zorgen voor een kleine tegenvaller, want na de koffie staat een wandeling op het programma. Onder leiding van Judith gaan we toch en lopen een mooie route door het Heuveltjesbos en De Haardennen. Terug in de sfeervolle ruimte van Het Trefpunt maken we er nog een gezellige avond van. Huub en Annelies hebben heerlijke hapjes gemaakt en de drankjes halen we aan de bar.

Groene Opkikker

Een mooi moment is het uitreiken van de Groene Opkikker, dit keer voor Henri Timmer. Henri richtte begin deze eeuw de steenuilenwerkgroep op en begon met het in kaart brengen van de populatie in onze regio. Op kansrijke plekken werden nestkasten geplaatst, jonge uilen geringd, gemeten en gewogen. Contacten met de bewoners (veel steenuilen broeden op particuliere erven) werden opgebouwd. Prachtig en dankbaar werk! Jammer genoeg moet Henri dit jaar helemaal stoppen met deze passie. Fysiek wordt het steeds lastiger, ouder worden is beetje bij beetje leuke dingen inleveren. Het is zoals het is. We hebben veel respect voor het gedane werk in de afgelopen jaren en de Groene Opkikker is dan ook meer dan verdiend. We weten dat Henri een verwoed vogelaar is en we hopen dat ie dat nog heel lang kan blijven doen!

Dassen in het Reestdal 2024

Onze dassenwerkgroep, bestaande uit zes vrijwilligers, houdt de bij ons bekende dassenburchten jaarrond in de gaten. De meeste burchten liggen in terreinen van Landschap Overijssel. We zijn in bezit van vier prima werkende cameravallen (wildcamera's) en de resultaten die we daar mee boeken zijn erg positief. Zo nu en dan wordt er bij burchten gepost. Ons werkgebied is het Reestdal in de voormalige gemeente Avereest, zeg maar van Dedemsvaart tot Groot Oever. Met enige regelmaat krijgen we tips over waarnemingen van dassen, nieuwe burchten en (helaas) doodgereden dassen.

Cameravallen

De das voelt zich in het Reestdal goed thuis. Zowel aan de Drentse als de Overijsselse kant van de Reest liggen bewoonde dassenburchten. Om te ontdekken hoe groot de populaties zijn kun je twee dingen doen: cameravallen op hangen en posten. De eerste methode heeft de voorkeur, want je verstoort de dassen niet. Soms is de burcht zo onoverzichtelijk, dat je beter op afstand kunt gaan posten. Je hebt dan overzicht over de hele burcht en als je uit de wind zit, hebben dassen je niet door.

Posten

Ik ga twee avonden kijken bij een burcht waarvan we niet precies de samenstelling van de familie weten. Op camera-beelden hebben we in ieder geval zeven dassen gezien, waarvan drie of vier jongen of jaarlingen. We weten ook dat vorig jaar in deze burcht vier jonge dassen zijn geboren, waarvan er één is dood gegaan. Gewoon op afstand gaan kijken dus. En geduld hebben.

Een avond in juli

Het is 19.00. Bijna windstil, soms nog een zuchtje wind uit het zuidwesten. Gistermiddag heb ik mijn camouflage tentje uitgevouwen en neergezet aan de noordzijde van de burcht. Het tentje staat verdekt tussen de struiken op een kleine 30 meter afstand van de burcht. Ik heb goed

zicht op één van de twee of drie pijpen. Met een beetje geluk kiest een das deze uitgang om naar boven te komen. Dankzij de cameraval weten we dat de burcht bewoond is, maar eigenlijk heb je daar helemaal geen camera voor nodig. Er zijn sporen genoeg die je vertellen dat er dassen in een burcht zitten: vers graafwerk bij de burcht, graafplekken met omgewoelde grond, belopen wissels, een latrine op afstand van de burcht, pootafdrukken en nog wel wat meer. Eenmaal gesetteld op mijn krukje komt de tijd van wachten. Ik heb een camera met telelens bij me. Het is altijd leuk om dassen te fotograferen, al is dat niet het hoofddoel van deze avond. De zon schijnt, er valt nog behoorlijk veel licht op de bosbodem. Een zanglijster zorgt voor muzikale afleiding, maar ik hoor ook een vink, een

grote bonte specht en een aantal merels. Inmiddels hebben de muggen me ook weten te vinden. Dat is altijd wel een dingetje tijdens het posten. Vaak word je lek gestoken, ze prikken dwars door je donkere kleren heen. De burcht ligt vrij onopvallend in een loofbos met eik, lijsterbes, krent en hulst. De bodem is bedekt met varens, verder ligt er veel dood hout. Het bos is in beheer bij Landschap Overijssel en hier mag de natuur haar gang gaan. Ik heb toestemming van de terreinbeheerder om een camouflage tentje neer te zetten. Dat moet altijd, toestemming vragen aan de eigenaar van het natuurgebied.

Inmiddels is het 20.00 en nog geen das te zien. We weten van de camerabeelden dat het volkje rond 20.30 nog wel eens bovengronds wil komen. Ik ben dus alert. Om 20.15 zie ik beweging achter een hulst. Niet de favoriete pijp waar wat gebeurt, ik heb er niet zo veel zicht op. Twee dassen! Meteen zijn ze weg, het bos in. Even later nummer drie. Ook direct weg. Toch een beetje vreemd dit gedrag. Meestal gaan dassen die boven de grond komen zich uitgebreid poetsen en krabben. Ze hebben overal jeuk en veel last van allerlei parasieten. Deze drie hebben heel andere dingen aan hun hoofd. Ik denk dat dit drie jaarlingen zijn, de drie jongen van vorig jaar. Zonder moederdas kunnen ze prima op voedseltocht. Om 21.09 keert één das terug. Lijkt wat onrustig en verdwijnt in de burcht. Direct erna: vier dassen in beeld. En weer naar binnen. Waardoor die onrust? Dat kan niet van mij zijn. Het is windstil en ik zit uit de wind. Ik weet, ze hoeven maar een paar geurmoleculen mens te ruiken of ze zijn weg, maar dit moet een andere oorzaak hebben. Rond 21.30

gebeurt er verder niets. Het is nog lang niet donker, maar ik laat ze met rust en loop zo stil mogelijk noordwaarts weg van de burcht.

Twee dagen later laten vijf dassen (drie spelende jongen) zich zien. Ik mocht er ongemerkt een hele poos van genieten.

Jan D.

Agenda

Vacature

De data laten de werkzaamheden van onze werkgroepen landschapsbeheer en akkerranden zien. Het is mogelijk dat we tussendoor een wandeling, excursie o.i.d. organiseren die niet in de agenda worden vermeld. Omdat we van meer dan 80% van de leden het e-mailadres hebben, kunnen we veel mensen bereiken. Bovendien plaatsen we een geplande activiteit ook op onze website www.nwgdereest.nl en op onze Facebook-pagina

We zitten niet stil

De zaterdagwerkgroep landschapsbeheer gaat Landschap Overijssel deze winter helpen bij het project Eikenhakhout voor de toekomst. Boompjes planten op meerdere locaties in het Reestdal op zaterdagmorgen 9 november, 14 december 2024 en 11 januari 2025.

De multifunctionele doordeweekse kleine groep landschapsbeheer is actief op de dinsdag- en woensdagmorgen.

De werkgroep Rabbingerveld werkt iedere donderdagmiddag in de reservaatgebieden van Het Drentse Landschap, vooral op Takkenhoogte, Rabbinge en De Wildenberg.

De werkgroep akkerranden gaat in oktober stroken spelt en winterrogge zaaien op de es van Den Westerhuis.

De monitoring van nachtvinders op Den Westerhuis gaat met enige regelmaat nog door tot eind november.

De dassenwerkgroep houdt in november een najaarscontrole en controleert de burchten o.a. op verstoring en bezetting.

De volgende agenda verschijnt in februari/maart 2025.

Coördinator vogelsectie

Na vele jaren hoofd en coördinator van de vogelsectie te zijn geweest, heeft Judith Schmidt aangegeven met deze functie te gaan stoppen per 1 januari 2025. Het bestuur van NWG De Reest zoekt nu vervanging voor de taak hoofd vogelsectie en het coördineren van de werkgroep kleine nestkastvogels (met uitzondering van de Gierzwaluwen, daarover gaat Johan Tinholt).

Judith ringt voor de vogelsectie samen met Danny Katerbarg alle vogelsoorten die daarvoor in aanmerking komen. Dit blijft zo.

De vogelsectie bestaat uit verschillende werkgroepen. Werkgroep Steenuilen. Deze wordt gecoördineerd door Henrie van Keulen.

Werkgroep Kerkuilen. Deze wordt gecoördineerd door Rik van der Kolk.

Werkgroep Torenvalken. Deze wordt gecoördineerd door Teo Schmidt.

Werkgroep kleine nestkastvogels. Deze werd gecoördineerd door Judith, maar voor deze taak zoeken we dus nu iemand anders.

De taak van de coördinator houdt in:

Eenmaal in het jaar een vergadering houden voor alle leden van de vogelsectie en er op toezien dat van deze vergadering een verslag gemaakt wordt.

Het mailverkeer onderhouden en/of telefonisch contact hebben met de controleurs van de kleine nestkasten over het verloop van het broedseizoen.

Het opvragen van de resultaten en gegevens van de alle broedgevallen.

Tijdens het broedseizoen zo nu en dan een stukje schrijven voor de website.

Aan het eind van het broedseizoen een verslag maken van het afgelopen jaar voor de Reestinfo.

De controleurs van zowel de Kerkuil, Steenuil, Torenvalk, Kleine Nestkastvogels en Gierzwaluwen kunnen contact blijven houden voor het ringwerk met Judith en Danny.

Heb je belangstelling om het werk van Judith over te nemen Of wil je meer weten wat het allemaal inhoudt? Neem dan via de mail contact op met Judith: tjvogelaars2@outlook.com